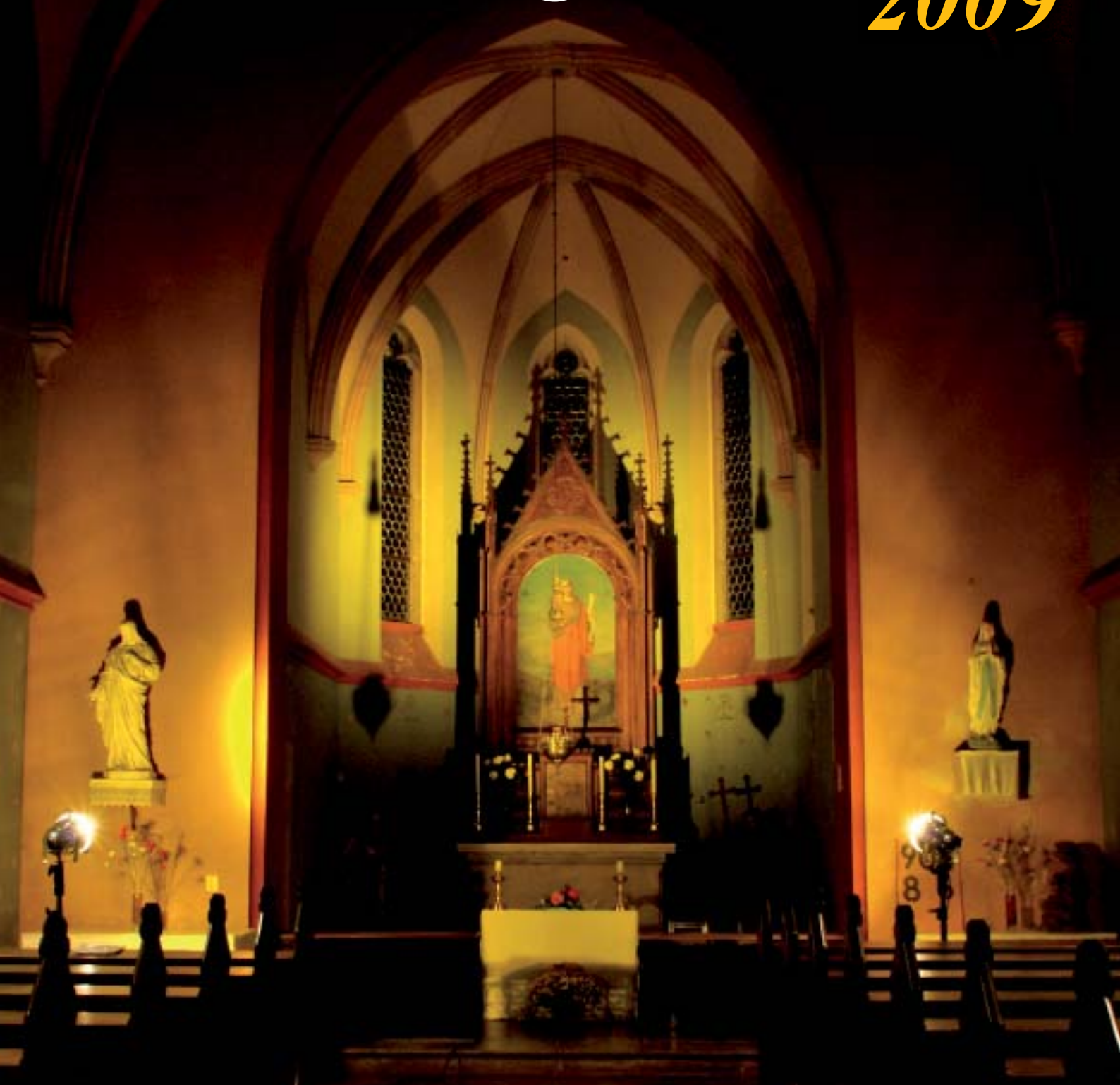

Vánoční ZVOLSKÉ NOVINY

2009

*„Dítě se nám narodilo, syn je nám dán, vládu má na svém rameni
a dostane jméno podivuhodný rádce, mocný Bůh, věčný otec, kníže pokoje.“*

Bible, Iz 9, 5

(Vánoční zamyšlení na str. 2)

Informace o Vánocích v kostele

Betlémské světlo

Myšlenka šíření betlémského světla do domácností má svůj původ v Rakousku. Světlo, které je skutečně slavnostně zapáleno v Betlémě, je přepravováno do evropských metropolí, aby se následně dostalo na stůl domácností i v těch nejzapadlejších koutech měst a vesniček. Do Prahy bude betlémské světlo skauty dopraveno z Vídne a zažehne svíce i ve Zvoli. Pro všechny zájemce bude betlémské světlo k dispozici na Štědrý den v kostele sv. Markéty od 13 do 15 hodin. Přijďte si odnést betlémské světlo. Doporučujeme použít vhodné svíčky s krytem či lucerničky.

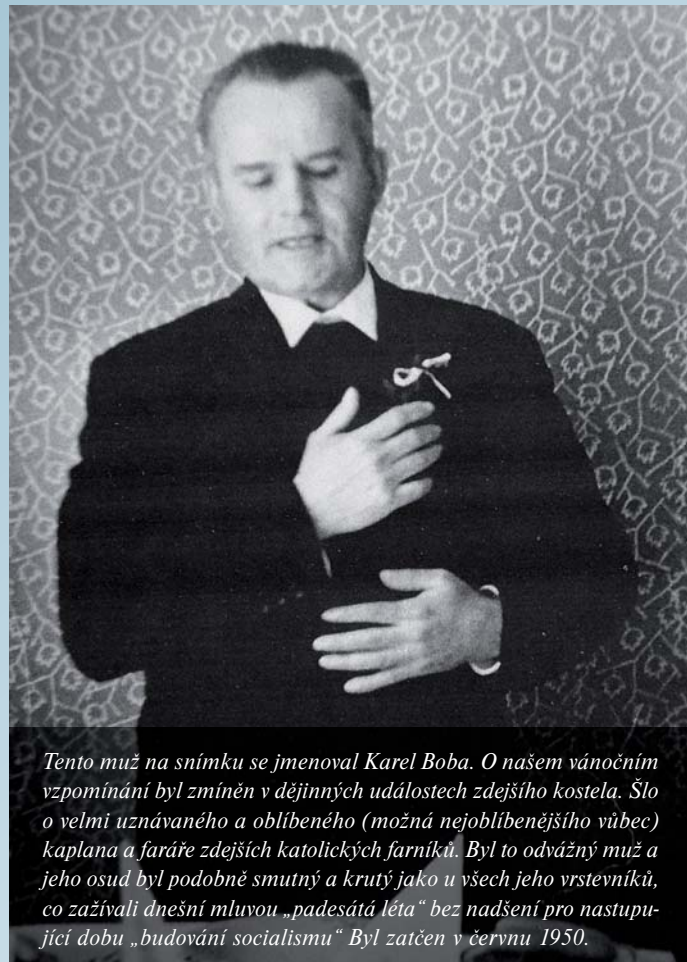
Půlnoční ve Zvoli

Po dlouhé době bude ve zvolském kostele opět „půlnoční“ bohoslužba. Uskuteční se netradičně „již“ ve 22 hodin. Budete moci vyslechnout biblické poselství hovořící o narození Krista, zazpívat spolu s místním sborem koledy, či si prohlédnout zbrusu nový betlém.

Novoroční vánoční koncert

V sobotu 2. ledna 2010 od 16 hodin se opět v kostele sv. Markéty koná vánoční koncert vokálního společenství Cantio. Zazní vánoční hudba renesance a baroka.

*Za farnost Zvole
Vladimír Hudousek*

Tento muž na snímku se jmenoval Karel Boba. O našem vánočním vzpomínání byl zmíněn v dějinných událostech zdejšího kostela. Šlo o velmi uznávaného a oblíbeného (možná nejoblíbenějšího vůbec) kaplana a faráře zdejších katolických farností. Byl to odvážný muž a jeho osud byl podobně smutný a krutý jako u všech jeho vrstevníků, co zažívali dnešní mlouvou „padesátá léta“ bez nadšení pro nastupující dobu „budování socialismu“ Byl zatčen v červnu 1950.

Vánoční zamyšlení

Když jsem se jednou zeptal svého známého, jak se připravuje na Vánoce a zda už má doma provedený vánoční generální úklid, s úsměvem mi odpověděl: „Nic takového nedělám, Ježíšek se přece také narodil ve chlívě.“ Byť ona slova byla vyřčena s trochou ironie a nadsázky, přesto mají svůj smysl.

Velká většina z nás při vyslovení slova Vánoce zbystří svou pozornost. Málokdy ovšem z důvodu, že se již nemůže dočkat oslav nejkrásnějších křesťanských svátků. Právě naopak. Již dopředu se můžeme děsit toho, co nás čeká. Za zvuků dokola se opakujících koled chvatně vybíráme v nákupních centrech dárky, uklízíme své domovy, stojíme ve frontách, jsme nervózní, uspěchaní. A k tomu všemu ještě o rok starší.

Každá oslava významné události vyžaduje důkladnou přípravu. To dobře věděli i naši předkové, a proto před Vánocemi moudře užívali období adventu, tedy času, který zdaleka neznamená jen totální vyčerpání či psychické vypětí.

Příprava na Vánoce může být paradoxně naplněna i klidem a radostným očekáváním narození betlémského dítěte. Může být časem osobního rozhodnutí a ochoty být lepším a vnímavějším pro potřeby svých blízkých. Není tedy nezbytně nutné dokonale uklidit své příbytky, napéct všechny druhy cukroví, či nakoupit okázalé a drahé dárky. Vánoce i bez toho budou Vánocemi. Ovšem daleko více ztrácíme, pokud se z příprav a samotného průběhu Vánoc vytratí pohoda, láska, radost, ohleduplnost či vlídnost ke druhým.

Osobně tedy vnímám Vánoce jako výzvu a příležitost pokusit se vnést do našeho uspěchaného života trochu víc klidu, pohody a radosti. Zatím se to příliš nedaří. Tak snad letos.

Přeji Vám všem radostné prožití klidných a požehnaných vánoć.

*Za římskokatolickou farnost ve Zvoli
Vladimír Hudousek*

foto na titulní straně Jan Stoklasa

Vázení a milí sousedé, přijďte se setkat u vánočního stromu

Chtěli bychom Vás již potřetí pozvat na společné zpívání vánočních koled, které se uskuteční ve středu 23. prosince od 18 hodin u vánočního stromu na návsi. Opět se s Vámi rádi potkáme, vypijeme kalíšek svařáčku a zazpíváme si několik vánočních koled. Hudební nástroje a dobrou náladu samozřejmě s sebou a pokud přinesete trošku cukroví k ochutnání a drobnou ozdobu na strom, budeme rádi.

Těšíme se na setkání s Vámi.

*Hanka Šiplerová, Marcel Pudich,
Mirek Stoklasa, Marek Novák
a Luboš Hrachovec*

Zvyky a zvyklosti O vánočním žití s našimi spoluobčany

Zvyky bývají všeobecně známé, všemi ctěné a dodržované. Zvyklosti už jsou více rodinné, nebo doržované mezi přáteli se stejným zaměřením a koníčkem. Dodržují je třeba turisté, spolkaři, či jen sousedé. Něco z nich, co dokumentuje život v naší obci, přinášíme i tentokrát.

Václav Hrachovec senior: Myslivcům přinášel Štědrý den sváteční starosti už před polednem. Zažil jsem to u svého dědy i táty a dělal jsem to s nimi i já sám. Chodili pravidelně „přilepšit“ zvěř v revíru a bylo jedno, jestli je sněhu po kolena nebo jen poprašek. Byly dokonce i svátky „na blátě“, ale to nic neměnilo na sortimentu, co jim zvěř obdarovávali. Pro srnčí to bylo vždycky seno a taky jablka, pro bažanty zase zrní. Nejčastěji pšenice. To byl zvyk. Ustálený a pravidelný. Rok co rok.

Hana Turnerová: U nás v rodině jsme byly čtyři holky a Štědrý den probíhal po řadu let takřka stejně a očekávaně. Od rána jsme se postily, „abychom viděly zlatý prasátko“. Na plotně voněla purpura. A celý den bylo cítit takové očekávání, co asi bude pod stromečkem! V poledne bylo jen trochu hrachové polévky a po obědě nám táta hrával loutkové divadlo. Na to jsme se v ranném dětství vždycky těšily. Taký nás vodil na půdu, abychom jako vyhlížely to „zlaté prasátko“. Nikdy jsme ho nezahledly, zato nás pokaždě maminka varovala, ať nešlápneme na domácí husu, co je připravena na pekáči pro druhý den. A jak se blížila pátá hodina, začalo se s obalováním kapra. Přípravovaly se porce salátu k večeři. Po ní, o sedmé, zazvonil zvoneček a všichni jsme se přesunuli do svátečního pokoje. Okno bylo otevřené a tatínek nám sděloval, že asi Ježíšek právě odletěl. Pod stromečkem byly dárky. Vrchol večera. Respektovat tátu bylo samozřejmostí, on určil, kdy můžeme jít rozbalovat. Dřevěné kostky s pohádkami, hadrové panenky, boty. To bylo radostí. Když jsme bývaly menší, posílaly jsme skořápky po vodě, později házely střevcem, to aby se vědělo, která z nás zůstane doma a která půjde do světa. Ten den býval hodně sváteční.

Jaroslav Maliřský: Docela dobře si vzpomínám, že oba dva svátky po Štědrém dnu se hrál hokej. Den byl ještě krátký, takže nešlo odehrát zápasy dva v jeden den jako třeba v únoru, ale hrálo se a zápasy měly docela pěkné návštěvy. Častokrát taky někdo testoval nové brusle či hokejku, co dostal pod stromečkem právě o Štědrém večeru.

Vendelín Hájek: Na domácí zabíjačky jsem byl zván celá léta. A zimní období, to byl právě čas těch zabíjaček. Od listopadu do masopustu jsem při práci ve fabrice musel stihnout i šedesát zabíjaček. Hlavně v době, kdy někteří „jezeďáci“ drželi i prasata dvě. Jak to bylo o Vánocích? Už jsem měl „zadáno“ na celou zimu. Ale zabíjačky na chvilku ustávaly den před Vánocemi. Ještě dvacátého třetího se zabíjelo, ale pak až po svátcích. Vánoce jsme „drželi“ normálně jako řada našich sousedů. Řekl bych tradičně. To řezničení byla rutina, zlé časy už přešly. Ty jsem zažíval za války. Působil jsem v Buštěhradě a v Lidicích. Tam jsem zabíjel ještě pět neděl před jejich vypálením. Měl jsem tam i známé, ještě před dvěma roky jsem je navštívil.

V Buštěhradě byla škola pro nové četníky, i tam se zabíjelo a poráželo, docela se chovali přátelsky a jeden z nich nám i na svezení půjčoval svou soukromou motorku. Tam taky žila rodina Popperů. Rodina spisovatele, a tehdy teprve kluka, Oty Pavla. Jeho babička mě požádala o porážku jalovice a taky u nich jsem zabíjel a připravoval jim vepřové hody. To bylo ještě v dobách, kdy zabíjačky měly hlavní období před zimou a po zimě. Vánoce každý svítit povinně.

David Synek: Samozřejmě, letos jsme jako zvolští hasiči oslavovali sto let od založení a nějakou novou tradici taky hodláme založit. Počítám, že 26. prosince se sejdeme v naší hasičárně, zapneme motory u veškeré techniky, kterou máme. Zavzpomínáme na rok oslav, dáme si „svařáčka“ a možná se usneseme, že se takhle budeme scházet každý rok. Dám „do placu“ návrh, abychom našemu příštím pravidelnému setkávání vymysleli i stálý název.

Věra Doležalová seniorka: Vzpomínám ráda na Vánoce ze svého dětství a mládí. Tatínek chodil „do lesa pro stromek“ už týden před svátky. Dělal v cukrovaru na směny a někdy dělal „na ranní“ i o Štědrém dnu a o Silvestru. Byl to takový lesní muž. V lese trávil hodně času a vždycky měl „vybráno“. Pěkný smrček. Jednou ho přištl zlý hajný z Vraného jménem Veselý, vyhrožoval pokutou, ale všechno „vyzehlíl“ jiný hajný, Kuzbach ze Lhoty. Strojení stromečku, to byla hlavní náplň Štědrého dne. K večeři býval kapr, ale v našem dětství

ještě nebyl známý bramborový salát, přílohou byly brambory a někdo si dával i chleba. Po večeři nastalo rozbalování dárků. Radost vždycky přinesly panenky. Pokud nebylo kruté a třeskuté počasí, šlo se i „na Půlnoční“, ale ne pravidelně. Ke svátkům patřila i koleda na poslední, třetí sváteční den. Chodila jsem s Mančou Škobisovou, později paní Braidlovou, a než

z nás vyrostly slečny, koledovaly jsme hlavně ve statcích u Adámků, Boháčků, prostě na návsi. Svátky pro nás trvaly až do „třech králů“. To jsme chodily s Mančou koledovat taky, a vůbec nám nevadilo, že jsme byly jen dvě.

Vánoční zvyky řadovkářů

Každá rodina má své zaběhlé předvánoční a vánoční rituály, některé jsou vyložené sváteční, jiné ne tak úplně.. Období Vánoc je ale také obdobím setkávání se a od obou zvyků něco dodržují už dlouhá léta řadovkáři. Jedná se o tradici dvou předvánočních setkání. Skupina rodin z řadovek má ve zvyku potkávat se i v průběhu roku, proto se lehce zrodil nápad společného večera i na konci roku. Ale protože žádná hospodyňka by nechtěla v uklizené domácnosti hostit tak velkou skupinu lidí, padl návrh uklidit v garáži a posedět tam. Od odpoledne topí přímotopy, přinesou se zahradní stoly a každý pak i svou židli. Večer pak probíhá ochutnávka jihomoravských vín a každá kuchařka se pochlubí něčím ze svého kulinářského umění. Povídání a zpívání končí na tzv. „garážové“ zpravidla dlouho po půlnoci. Dopoledne na Štědrý den pak všichni společně i s dětmi jdou do lesa zdobit stromeček pro zvířátka a zpívat koledy. V kapse či batůžku jsou jablíčka, mrkev, oříšky a další dobřůtky pro lesní zvířátka, děti najdou vhodný stromeček a ten těmi pamlsky nazdobí. Nemůžou chybět svíčky a v kruhu kolem stromečku pak znějí za doprovodu kytary a drobných hudebních nástrojů koledy. Krásná hodinka v lese každého naladí do té pravé sváteční nálady.

Ohlédnutí za životem ve Zvoli v roce 2009

Zvole získala 700 tisíc korun na chodníky na Březovské ulici

Únorový hasičský ples měl rekordní návštěvnost

Šachisté slavili úspěchy už od lednového krajského přeboru žáků

115. výročí vysvěcení kostela

Obnoveny pravidelné nedělní bohoslužby

Lavičky a odpadkové koše okolo rybníků a na hřbitově

Otevřeli jsme pracoviště Czech POINT

Oddíl orientačního běhu slavil krajská vítězství v žácích a dorostu

V masopustním průvodu byl doposud největší počet masek

Na konci srpna proběhly v rámci příměstského tábora zvolské olympijské hry pro děti

V květnu proběhl zdravotnický seminář zaměřený na první pomoc dětem do 6 let

Vítání občánků (vítali jsme 18 občánků)

Ve Zvoli byly instalovány cedule naučné stezky Zvolská homole

Sázení lípy u kostela v rámci akce „Zasad' strom“

Zvole má svůj znak a vlajku

Fotbalová příprava se probojovala do finále okresního přeboru

První zvolský přechod pro chodce

Od podzimu byl zaveden nově pravidelný svoz bioodpadu

V květnu byly pořízeny nové letecké snímky Zvole

Konaly se první rybářské závody

Byly prodány první povolenky na rybolov ve velkém rybníku

Zvolský orientační běh slavil první kulatiny

Dětský klub Kačenka bavit celý rok děti i rodiče

Ani druhý ročník přeboru Zvole v kuličkách nevyhrál domácí hráč

Hasiči uspořádali celodenní oslavu 100. výročí založení sboru ve Zvoli

V místnosti pod školkou je umístěna výstava fotografií Zvole včera a dnes

Tři koncerty v kostele

Oba rybníky na návsi ožily nasazením ryb

Zahrádkáři i včelaři stále rozvíjejí svou činnost

Okolo ulice Březovské byl vybudován nový chodník a osvětlení

Po dubnové dobrovolnické brigádě byly čisté strouhy okolo rybníků a chodníků

Dětský den se letos uskutečnil v lese

Zvolský běh se konal již posedmé a poprvé překročil hranici stovky závodníků

Černičtí brigádníci čistili v květnu les v prostoru zakázané skládky

Fotbalový miniturnaj o pohár starosty podruhé vyhrál Sokol Zvole

Co nesmí chybět na vánočním stole ?

K Vánocům patří už tradičně taky hojnost a rozmanitost jídla. Krom bramborového salátu s rybou či řízkem, bez nichž se neobejde žádný sváteční štědrovečerní stůl, je toho ještě habaděj k ochutnání. To je vlastně zákon už z minulého století. Někdo drží tradice, jiní mají zase svou očekávanou specialitu, jak kde. **Naše kroky vedly za paní Boženkou Vodičkovou.** Je to osvědčená adresa. Její dobroty totiž doprovázejí naše předvánoční zpívání na návsi „pod stroměčkem“ den před Štědrým večerem a nejinak tomu bude i letos. A tak slyšte slyšte.

„Štědrovečerní bramborový salát s rybou či řízkem dělám tradičně. Druhý den je kachna a do té, ještě do syrové, vkládám dvě jablka na odnímání takové té kachniny, prostě pro lepší chuť. To všechno je klasika. Dominantní je ovšem cukroví. Pravidelně dělám tak patnáct i dvacet druhů. Všechny stejně. Přednost mají řezy, malé kusovky, drobné kousky. Dojde na ně hned první večer, když se vracíme z „půlnoční“. Dobrý je k tomu punč. Vhod přijde i obvyklý a častý štrůdl.

Jednoduchý recept pro každého? Duté pečivo z tvarohu. Tak 250g stuzený tuk, 250g hladké mouky, 250g měkkého tvarohu. Z toho se vyválí těsto na silnější placku a vykrájí se různé tvary, i jednoduchá kolečka. Při pečení, asi deset minut, vyfouknou a ještě horké se obalí v cukru.

Ořechové košíčky. Těsto – 18 dkg másla, 4 lžice cukr moučka, 3 žloutky, 30 dkg hladké mouky a trochu citronové kůry. Zpracujeme těsto do malých košíčků. Nevymazaných. Asi deset minut pečeme, do růžova. Vyklopíme. Jde to dobře a snadno. A plníme. Náplň – 20 dkg strouhaného ořechu, 15 dkg piškotové strouhanky, 20 dkg cukr písk, 1 balíček vanilkového cukru, citrónová kůra, 2 lžice mleté kávy, 1 deci rumu a 1 lžice pikantního džemu. Vše se spaří čtvrtlitrem mléka a smíchá s 20 dkg másla, nastříká do košíčku třeba sáčkem a nechá ztuhnout. Pak se máčí v čokoládě a ozdobí ořechem. Plním jako poslední z druhů. Do náplně se uplatní i jiné druhy krémů. Toto je množství tak na 150 kusů košíčků.

Štafetky. Asi 60 malých kusů. 240G bílku, 140g cukr písk, ušlehat do zhoustnutí. Vmíchat do – 70g ořechů strouhaných, 70g mouky hladké. Taková směs se nalije na plech vyložený pečicím

papírem a pak upeče. Po upečení a vychladnutí potřeme krémem, překrojíme na půl a přiklopíme na sebe krémem dovnitř. Necháme ztuhnout. Pak přijde nakrájení na malé hranolky. Na 4 pruhu krát 15 kusů. Konce se máčí v čokoládě. Krém – 125g másla, 100g cukr moučka, šlehá se a přikapává zchladlá, silná káva.

Co mně osobně nejvíce chutná? Všechno. Jsem prostě na sladké. Přejí dobrou chuť!“

Něco tradičního Vám ještě chybí? Třeba rybi polévka? **Zdeňka Zápotocká:** Hlavy, ploutve, ocasy po dvou kusech a stroužek česneku vaříme spolu do chvíle, kdy jdou kosti od sebe. Zalijeme vývarem, dáme nastrouhanou zeleninu tak do dvaceti deka, osolíme, trochu světlé jišky asi tak po šesti dekách tuku a mouky, rozředěné trochou studené vody. Vaříme jen na kraji plotny, ne v plném žáru. Pak přidáváme opané jikry a mliči, okořeníme a dáme trochu zelené petrželky. Pak se přidává osmažená žemle, anebo housky či rohlík. Někdo přidává i pár lžic hrachu. Ten s polévkou povaříme, protože ho přidáváme už do měkka uvařený a prolisovaný. Na všechno spotřebujeme nejvýš dva litry vody. To je všechno.

Přidáváme vanilkové rohlíčky. **Jaroslava Braidlová:** Tradiční jsou vanilkové rohlíčky. Vydrží do Tří králů a jsou pro více osob. Tak tedy. 400 gramů hladká mouka, 200 gramů cukr moučka, 140 gramů oříšky loupáné, buď vlašské nebo liskové, pak 240 gramů tuku a trochu tuku na pomazání plechu, asi 300 gramů vanilkového cukru na pozdější obalování. Na vále zpracujeme mouku, cukr a nastrouhané oříšky a ty smícháme s rozdrobeným tukem. Po odležení těsta vyválíme malé rohlíčky a ty pak pečeme na pomazaném plechu. Pečeme do růžova. Ještě horké obalujeme ve vanilkovém cukru. Na stůl je podáváme nejlépe na vánočním tácu. A třeba i s jiným druhem či několika jinými druhy cukroví.

A co říká **Ljuba Krbová?** „U nás se žádný supr recept na Štědrý večer nevede. Máme zásadu vše pro dítě, případně pro psa, tak od okamžiku, kdy mě dítě prohlásilo, že kapřík je chudák a na jedení smrdí, pokrytecky u nás na Štědrý večer jíme anonymního lososa. Recept je velmi jednoduchý a má tu výhodu, že se s ním nenadělá takový binec, jako při obalování ryby české.

Takže: lososa pokapete citrónem, naprášíte na něj mouku případně solamyl, na pekáči rozpustíte máslo. Rybu rychle osmahnete a strčíte do rozpálené trouby. Zasypete čerstvým rozmarýnem. Podléváte bílým vínem, solíte, až když je skoro hotový. Než stačíte doprostřít stůl, je upečený. Tradiční bramborový salát k němu chutná výborně. Hezké svátky a dobrou chuť!“

To jsme probrali nabídku tak říkajíc soukromé provenience. Je tu ale také obchod vedený paní Ježdíkovou a čím dál tím víc populární cukrárna Ála. Jejich nabídka jde vlastními cestami provozovatelů. Na našich stránkách tedy (snad) někdy přistě.

Přejeme Vám

všem příjemný, odpočinkový a pohodový konec roku a hodně krásných chvil ve společnosti Vašich nejbližších.

Do roku 2010 ať vkročíte tou správnou nohou, celým rokem procházejte tou nejsprávnější cestou, i když nebude vždy jen mechová.

My se budeme snažit připravit pro Vás zajímavé zvolské čtení.

Vaše Redakční rada Zvolských novin.

*Jaromír Hlaváč Jan Polák
Z. Ježdíková H. Poláček*

*Srdečně
všechny zveme na*

Vánoční koncert v kostele sv. Markéty a vánoční výstavu

*Kdy:
18.12. 2009 v 17.00 hodin*

*Vystoupí: děti z MŠ
žáci naší školy
školní sbor*

*V prostorách školy bude od 15:00
do 19:00 hod výstava výrobků žáků
naší školy.*

SK ZVOLE - Oddíl OB
zve jednotlivce i celé rodiny

na 7. ročník novoročního orientáku

Kdy? 1.1.2010
začátek 12:00
konec 13:15

Kde? Zvole u Prahy, na kraji lesa.
Cesta na start bude značena fáborky
z Březovské ulice (roh s ulicí Kolmou)

Co na sebe? Oblečení a obuv dle počasí
Co s sebou? Dobrou náladu a sportovního
či zvědavého ducha

Co vás čeká?
Krásný vstup do roku 2010, příjemná procházka
(pro méně zdecimované možná i běh) zvolským
lesem s možností inhalace čerstvého vzduchu a
navíc mnoho radosti z nalezených kontrol!!

Přihlášky a informace
můžete získat na e-mailu ob@skzvole.cz.
Další informace naleznete též na www.ob-Zvole.cz

Přihlášení předem není nutné, každý,
kdo najde dostatek sil na polední pohyb, je vítán.

Za oddíl OB Tomáš Hájek

Dobré duše naší obce

Po roce se vracíme k loňskému námětu. Vždycky na sklonku kalendářního roku představit trojici těch, o nichž si myslíme, že patří k nerudovskému označení „dobré duše“. V naší obci je hodláme hledat i roky příští. Pro rok 2009 jsme si vybrali následující tři jména :

Václav Kadeřábek

byl zaregistrován za člena včelařského svazu už svým otcem. Jemu i bratrovi bylo dvanáct let. Převážnou část „kariéry“ prožil s evidencí v Praze-Břevnově, ale už hezkou řádku let působí u nás, byť právě tento rok (ve svých pětadesáti) dal valem všem funkcionářským povinnostem a zůstal „jen“ řadovým členem. Všichni, co s ním kdy „včelařili“, pění na jeho znalosti i povahu chválu (nejvíce Mirek Jalovecký s Vládou Kopalem). Veřejně byl orgány Českého svazu včelařů oceněn diplomem a uznáními už mnohokrát a snad na všech úrovních. Zanechává ve svém oboru v naší obci velmi viditelnou stopu.

Marie Sodomková

se dostala k zahrádkářským zájezdům před sedmi roky po úmrtí svého manžela, když po něm převzal předsednictví pan Bohumil Saidl. Podle jejich slov má velkou oporu ve vlastní rodině a třech kamarádkách, co se na výběru i zájezdech podílejí. Jsou jimi paní Vitvarová, Vyskočilová a Řezníčková. Každý rok tak dělají tři zájezdy a jeden poznávací výlet, s hudbou a malým občerstvením pořádají setkání předvánoční. Když se dnes v paměti obrátí trochu zpátky, najde jen hezké vzpomínky : Vlachovku – vinné sklípky ve Velkých Bílovicích – Bařův kanál – divadlo v Českém Krumlově se Ženami Jindřicha VIII. – parník po Vltavě s návštěvou ZOO i zámku v Praze-Troji – Zemi živitelku v Českých Budějovicích – Zahradu Čech v Litoměřicích – Květy v Lysé nad Labem – Cibulový jarmark v Hořovicích – zámek Kuks a Safari Dvůr Králové – a letos i Ještěd a ZOO Liberec. Od roku 2007 je to i „vítání jara“ s hudbou a tancem pod heslem „Sejdeme se u Trojánků“. Sečteno. Je toho dost. A proto vlastně i tyto řádky.

Věra Šonská

vládně naší obecní knihovně už dvě desetiletí a v posledních letech v novém vybavení od podnikatele pana Josefa Šebka. Ten nahradil „staré krámy“ skutečně pěkným nábytkem. Co paní Šonská obhospodařuje? Z patnácti stovek knih vyřazuje na stav 1200, což tvoří tak zvaný základní fond, který je majetkem obce. Čtyřikrát do roka přijedou z příbramské knihovny a nabídnou 50 kusů výměnného fondu představujícího vždy nové knihy. A to dětské, pro dospělé i ryze odborné. Po čtvrt roce nahrazují zase nové ty minule dodané a teď vrácené. Jak vypadá život v knihovně? Každý čtvrtek mezi 13:30 a 17:00 hodinou zajde někdo ze 70 zapsaných čtenářů se svou legitimací a něco si vypůjčí. Asi tak na měsíc. Mezi čtenáři převažují ženy, muži mají legitimaci pouze dva. Přibývá matek s dětmi, většinou ze Šmoulava. Mimo čtvrtek? Přicházejí na návštěvy paní učitelky se školními dětmi prvních, druhých a třetích tříd. Děti se dovídají o knihách a cíl je jasný. Získat je pro čtení a pro knihy. A to chválíme.

Vladimír Zápotocký